

De Christengemeenschap

beweging tot religieuze vernieuwing

Aan de Stroom

Advent 2018

Jaargang 1 nr. 1

Hemel en aarde zullen vergaan.
maar mijn woorden zullen niet vergaan.

Mattheus 24,35

Wat de mens verwacht - wat God verwacht

‘Want Hij komt, want Hij komt’ juicht de vrome Jood wanneer hij de woorden van deze lofzang zingt in de hoop op de verschijning van de Messias. ‘De grote verlosser der mensheid, de Saoschyant zal verschijnen, zijn ster zal ontdekt worden en de doden zullen herrijzen’. Dit wisten de wijzen in Perzië toen zij in de toekomst zagen waar het licht de duisternis zou overwinnen.

En in Griekenland sprak het orakel van Delphi profeterend:

‘Ik voorzie de almachtige God,
wiens onvergank’lijke Logos
door een onbevleete maagd
als kind zal worden ontvangen.
Die als een vurige pijl
het wereldmidden doorklievend
het heelal – met nieuw leven opwekken –
de Vader zal wedergeven.

Gedurende duizenden jaren verwachtte de mensheid de Verlosser, de Heiland, die zich weer zou verbinden met de mensheid die zich steeds meer van God had afgezonderd. Alle profetieën van de zogenaamde adventsculturen zijn in vervulling gegaan. God is mens geworden en ‘heeft onder ons gewoond’. In de woorden ‘Het is volbracht’ die aan het kruis worden uitgesproken, ligt deze gehele vervulling besloten.

Waarom vieren we dan nog advent wanneer immers het door de mens verwachte al in vervulling is gegaan. Kunnen we nog meer verwachten?

Of is het misschien nu God die van de mensen iets verwacht? Deze verwachting bestaat toch wel daaruit, dat aan het Godswerk op aarde zich mensenwerk aansluit: mensenhandelen dat richting en doel krijgt door Gods handelen, waar uiteindelijk mensenwerk tot een Godsdienst wordt.

Maar dat betekent dan echter ook dat dit handelen een dienst is aan de mens: waar de mens namelijk geheiligd en gewijd wordt: een mensen – wijdings – dienst, waarin wij de wederkomst van Christus mogen verwachten.

Uit: In de stroom van het jaar
Uitgeverij Christofoor

Kinderknuistjes.

Wat leggen we de kleine kinderen in hun handen. Het kan een goede gewoonte zijn om in het gezin een kort moment van rust in te richten als overgang van het spel van de kinderen en het koken of het werk van de ouders naar de maaltijd. Daarbij dan een gebed of een spreuk te zeggen waarin de dank voor weer een nieuwe maaltijd tot uitdrukking komt. Vervolgens elkaar de handen geven en zo aan tafel een kleine kring vormen en samen zeggen: 'gezegende maaltijd'. Vanzelfsprekend kunnen grootouders dat ook doen met hun kleinkinderen.

Voor peuters en kleuters is er een kort gebed met heel toegankelijke beelden. Er bestaat zelfs een eenvoudige melodie om het samen te kunnen zingen (zie daarvoor de extra bijlage):

Ieder diertje krijgt zijn eten,
ieder bloempje drinkt door U.
Gij hebt ons ook nooit vergeten,
lieve God wij danken U.

Amen

Het spreken van de volgende tafelspreuk kan goed bij schoolgaande kinderen. Men kan ze als ouders natuurlijk blijven gebruiken ook wanneer de kinderen het huis al hebben verlaten:

Gij die heerst over de sterren,
verleen ons waarde uit hemelverten
om in eerbied te nemen
wat de aarde ons geeft.

Het regelmatig verzenden van deze digitale uitgave 'Aan de Stroom' is in principe gratis. Mocht u echter uit waardering toch iets extra's voor de gemeente Rotterdam willen doen, dan besteden we die schenking ten behoeve van de nieuwbouw achter onze Michaelkerk.

U kunt een bijdrage onder de naam 'Aan de Stroom' overmaken op rekening: NL23 TRIO 0254 6661 40 t.n.v De Christengemeenschap Rotterdam.

'Aan de Stroom' is een uitgave van De Christengemeenschap Rotterdam
Redactie: Ignaz Stegeman en Hilde Cauwenbergh